

آیا چهل سال عقربک ساعت تاریخ بی حرکت مانده میتواند؟

هرکه ناموخت از گذشت روزگار هیچ ناموزد ز هیچ آموزگار

آقای فاروق وردگ و مشاورینش تا هنوز نیاموخته اند که نمی توان اعمال و کردار و رفتار ظالمانه و خونخوارانه گذشته را از ذهن و حافظه مردم رنجیده و جنگ زده وطن، اگرچه سالهای متمادی بگذرد، پاک کرد؟

حوادث خونین چهل سال اخیر از ذهن هیچ فردی فرار نمیکند و تاریخ هرگز آنرا فراموش یابنهنان کرده نمیتواند. حذف این دوره از متون تاریخ ساده نیست، هرگوشه وکنار، هرخرابی و ویرانی مملکت آشکارا سخن میگوید و بیان حال مینماید. جای بس تأثر است، آنهای که هرگز از معارف کشور آگاهی ندارند، از تاریخ پرافتخار وطن می برند و برای خوشی خاطر بیگانگان دست به اعمال خاینانه و غیر ملی میزنند. خبری که مردم وطن پرست و اهل خبره ما را به هیجان آورد و هرکدام قلم برداشتند و در این باره نوشتند، چنانچه نوشته پرمحتوای محترم اکادمیسین سیستانی زیرعنوان: " آیا ممکن است یک کشور چهل سال در تاریخ غیرحاضر باشد؟" خیلی عمیق و برازنده نگاشته اند. دانشمند محترم حمید انوری تحت عنوان "اشکی در گذرگاه تاریخ" چه عالی نوشته اند و چه معقول تحلیل نموده اند که هرانسان وطن پرست و با وجدان با خواندن آن، احساس درد و تألم می نماید و اشک میریزد. به همین ترتیب محترم عارف عباسی به نوبت خود یک بار دیگر حوادث خونین و پر از درد و رنج وطن عزیز را که خیلی ظالمانه و وحشیانه انجام شده و چقدر دور از انسانیت بوده است تحلیل و یک بار دیگر در خاطره ها زنده نمودند. برای همه این شخصیت های وطن پرست آرزوی موفقیت و سرفرازی میکنم.

آقای فاروق وردگ وزیرمعارف افغانستان باید بدانند که تاریخ یک علم است و مانند دیگرپدیده های علمی قابل درک و مطالعه بوده با هر عمل و نوآوری دیگری پیوند میخورد، سؤال و جواب میخواهد.

آقای وردگ با روحیه خشن و تربیت پاکستانی که دارد با روحیه زن ستیزی نام "لیسه بی بی مهر" را تغییر میدهد و بنام یک مرد عوض میکند. جناب وردگ میتواندست یک مکتب جدید التاسیس را بنام قیوم وردگ نامگذاری نماید، ولی اینکار را نکردند، شاید بخاطر داشته باشند که نام مکتب "نادریه" را هم کمونیستها بنام عمرشهید "عمرسوخته" گذاشته بودند، اما بزودی نابود شد، این را هم چنان تصور کنید. مگر حیف است که رویه زن ستیزی و عدم احترام جناب فاروق وردگ وزیرمعارف به زن باعث میشود که " بی بی مهر، زنیکه در تاریخ ما شناخته شده است، و جزء افتخارات زنان کشور بشمار میرود و برای تمام مردم ما نام آشنا و قابل احترام است، تصمیم گرفته که لیسه دخترانه را به اسم یک مرد بنام عبدالقیوم وردگ مسما نمایند، که این عمل در ذات خود نامردی است.

آقای وردگ! منطقه بی بی مهر و پرنفوس ترین منطقه ایست دارای لیسه، درملتون، بازار، حمام، ناحیه، تپه بی بی مهر و غیره و غیره که در پهلوی هراسم کلمه بی بی مهر استعمال میشود، برای اینها چه اسم میگذارید؟

موضوع دیگری که باید بر آن مکث نمود، موضوع حذف تاریخ چهل سال جنگ ها که باعث دربدری، فقر و بی نظمی در افغانستان شده است از نصاب تعلیمی و کتب درسی است، بوضاحت باید اظهار داشت که این موضوع سر و صدای زیادی ایجاد کرده است. واقعاً آقای وردگ هرگز اهل معارف نبوده و تجربه معارف ندارد و با مخفی کاری و پت و پنهان کاری سالهاست که خود را به مقام والای وزارت معارف رسانید، اما میدانند که جوانان امروز و فردای کشور بسیار آگاهانه و عاقلانه قدم میگذارند و خودشان را در راستای زندگی با دانش و فهم درست عیار می سازند و به دانش و اندوخته های خود از طریق سؤالها، و جوابات و کنجکاوی می افزایند. امروز فردا که عصرکمپیوتر، انترنت، و میدیای نهایت پیشرفته و انکشاف یافته است، چطور امکان دارد که چهل سال از تاریخ کشور را پنهان نگاه داشت؟ آیا چهل سال عقربک تاریخ به جایش ساکت و بدون تحرک میماند؟ نی، هرگزنی.

چرا آقای وزیرمعارف اینطور نفرمودند که جوانان را درس واقعیت بینی دهید، انتقاد و انتقادپذیری بیاموزانید، تا حقیقت ها را درک نمایند. سالم فکرکنند، عشق و محبت وطن را به آنها تدریس کنید، بگذارید قضاوت سالم کنند، بگذارید تا

شایستگی را در علم و دانش و وطن پرستی جستجو نمایند. به مردم و وطن شان صادق باشند و ارج گذارند، نه به شخصیت های جعلی و بدنام تاریخ.

نگذارید که جوانان برای رسیدن به امیال و آرزوهای خود به تاریخ های دروغین پناه ببرند. دوران مکتب و محیط درس و تعلیم، وقت خوبی برای رشد شخصیت، رشد رویه ملی و وطن پرستانه برای جوانان کشور است. به تربیت سالم آنها باید همت گمارید تا جوانان و مملکت از شرطالمان و تبهکاران که برای خون افغانستان تشنه اند برحذر باشند.

ختم